C/2024/6290

21.10.2024

Teate avaldamine veinisektoris kasutatava nimetuse tootespetsifikaadi standardmuudatuse heakskiitmise kohta vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/33 artikli 17 lõigetele 2 ja 3

(C/2024/6290)

Käesolev teade avaldatakse vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/33 ([1]) artikli 17 lõikele 5.

STANDARDMUUDATUSE HEAKSKIITMISE TEADE

„Côte Rôtie“

PDO-FR-A0199-AM01

Teate esitamise kuupäev: 25.7.2024

HEAKSKIIDETUD MUUDATUSE KIRJELDUS JA PÕHJUSED

1. Geograafiline piirkond ja vahetus läheduses asuv piirkond

Nimetusega „Côte Rôtie“ hõlmatud veinide tootespetsifikaadi I peatükki on täiendatud muudatusteta IV punkti „Piirkonnad, kus eri toimingud tehakse“ alapunktides 1 „Geograafiline piirkond“ ja 3 „Vahetus läheduses asuv piirkond“, et lisada viide ametliku geograafiaseadustiku 1. jaanuari 2023. aasta redaktsioonile.

See redaktsiooniline muudatus võimaldab viidata geograafilisele piirkonnale INSEE avaldatud ametliku geograafiaseadustiku 2023. aasta redaktsiooni järgi ja tagada geograafilise piirkonna õiguslik määratlemine.

Koonddokumendis on selle viitega täiendatud punkte „Geograafiline piirkond“ ja „Lisatingimused – vahetus läheduses asuv piirkond“.

2. Märgistus

Nimetusega „Côte Rôtie“ hõlmatud veinide tootespetsifikaadi I peatüki XII osa („Turustamise ja märgistamise eeskirjad“) punkti 2 („Erisätted“) on täiendatud, et lisada suurema geograafilise piirkonna nime (Vignobles de la Vallée du Rhône) märkimise eeskirjad vastavalt asjaomaste kaitse- ja haldusasutuste vahel sõlmitud kokkuleppes sätestatud tingimustele. Märge peab olema ülejäänud kohustuslike märgetega samas nägemisväljas ning see peab olema trükitud sama graafilise kujuga ja sama värvi tähtedega nagu toote nimetus, kuid ei tohi olla suurem kui kaks kolmandikku nimetusest.

See muudatus on tehtud koonddokumendi punktis „Lisatingimused – märgistus“.

3. Deklareerimiskohustused

Nimetusega „Côte Rôtie“ hõlmatud veinide tootespetsifikaadi II peatükki on ajakohastatud, et viia ettevõtjate aruandluskohustus kaitse- ja haldusasutuste ees kooskõlla nimetuse kontrollikava nõuetega.

See ajakohastamine ei mõjuta koonddokumendis esitatud teavet.

4. Viited kontrolliasutusele

Tootspetsifikaadi III peatüki II osa („Viited kontrolliasutusele“) on ajakohastatud täpsustamaks, et tootespetsifikaadi järgimist kontrollitakse heakskiidetud kontrollikava alusel ning seda teeb INAO delegeeritud kolmas isik, kes tagab pädevuse, erapooletuse ja sõltumatuse.

([1]) ELT L 9, 11.1.2019, lk 2.

See ajakohastamine ei mõjuta koonddokumendis esitatud teavet.

KOONDDOKUMENT

1. **Nimetus(ed)**

Côte Rôtie

2. **Geograafilise tähise tüüp:**

KPN – kaitstud päritolunimetus

3. **Viinamarjasaaduste kategooriad**

1. Vein

3.1. *Kombineeritud nomenklatuuri kood*

— 22 – JOOGID, ALKOHOL JA ÄÄDIKAS

2204 – Viinamarjaveinid värsketest viinamarjadest, k.a kangendatud veinid; viinamarjavirre, v.a rubriiki 2009 kuuluv

4. **Veini(de) kirjeldus**

LÜHIKIRJELDUS

Nimetust „Côte Rôtie“ kasutatakse ainult vaikse punase veini puhul. Veini minimaalne naturaalne alkoholisisaldus on 10,5 mahuprotsenti. Villimisel on õunhappe sisaldus veinis kuni 0,4 g liitri kohta. Villimisel on veini fermenteeritavate suhkrute (glükoos ja fruktoos) sisaldus järgmine:

— kuni kolm grammi liitri kohta veini puhul, mille naturaalne alkoholisisaldus on kuni 13,5 mahuprotsenti;

— kuni neli grammi liitri kohta veini puhul, mille naturaalne alkoholisisaldus on üle 13,5 mahuprotsendi.

— Pärast rikastamist ei ületa veini alkoholisisaldus 13 mahuprotsenti.

— Üldhappesus, täpsustamata lenduvate hapete sisaldus ja vääveldioksiidi kogusisaldus on kindlaks määratud liidu õigusaktidega.

Kontrollitud päritolunimetusega „Côte Rôtie“ on hõlmatud ainult punased veinid. Veinide tume, peaaegu must värvus, mis on iseloomulik sordile „Syrah N“, omandab aja jooksul granaatpunase varjundi. Kui segusse on lisatud sorti „Viognier B“, on veini lõhn ühtaegu kompleksne ja elegantne mustade puuviljade ja vürtside ning mõnikord kannkese varjundiga. Laagerdumisel lisandub lõhnale kergelt suitsuseid (röstitud leib, kohv, kakao jne) ning kuumutatud või suhkrustatud puuvilja noote. Maitsele on iseloomulikud siidised tanniinid, millele lisandub tuntav ümarus, kui segule on tava kohaselt lisatud väheses koguses sorti „Viognier B“. Et tanniinine maitse tunduks sametine, kasutatakse traditsioonilist veinivalmistamistava, mille käigus pannakse vaati terved kobarad, mis alla vajutatava kaanega kergelt kokku pressitakse.

Üldised analüütilised omadused

— Maksimaalne üldalkoholisisaldus (mahuprotsentides): –

— Minimaalne tegelik alkoholisisaldus (mahuprotsentides)

— Minimaalne üldhappesus: –

— Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus (milliekvivalentides liitri kohta): –

— Maksimaalne vääveldioksiidi üldsisaldus (milligrammides liitri kohta) –

5. **Veinivalmistustavad**

5.1. *Veinivalmistuse eritavad*

1. Viljelustavad

— Puude minimaalne istutustihedus on 6 000 tüve hektari kohta.

— Iga viinapuu kasvuala maksimaalne pindala on 1,70 m^2. Pindala arvutamiseks korrutatakse ridadevaheline kaugus tüvedevahelise kaugusega.

— Ridade vahekaugus on kaks meetrit või vähem.

Viinapuude lõikamisel tuleb igale puule jätta maksimaalselt kümme punga, kasutades järgmisi tehnikaid:

— lühikeseks lõikamine (lehtrikujuliseks lõikamine, jättes kuni viis võrset taime kohta, ühe- või kaheõlaline Royat' nöörpuu vorm);

— üheõlaline Guyot' lõikus.

Kujunemisaastal jäetakse taimele pärast tagasilõikamist (mis peab toimuma hiljemalt 1. juulil) kuni kümme punga.

Veinid valmistatakse käsitsi korjatud viinamarjadest. Viinamarjad transporditakse veinivalmistuskohta tervetena.

2. Veinivalmistuse eritavad

Puutükkide kasutamine on keelatud.

Lisaks eespool esitatud sätetele tuleb veinivalmistustavade puhul kinni pidada liidu tasandi ning maaseadustiku ja merekalapüügi seadustiku (code rural et de la pêche maritime) sätetest.

5.2. *Maksimaalne saagikus*

1. 46 hektoliitrit hektari kohta

6. **Määratletud geograafiline piirkond**

Viinamarjade korjamine ja pressimine ning veini valmistamine toimub ametliku geograafiaseadustiku 2023. aasta redaktsiooni alusel Vaucluse'i departemangu järgmiste kommuunide territooriumil: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône ja Tupin-et-Semons.

7. **Veiniviinamarjasort (-sordid)**

„Viognier B“ (hele)

8. **Seos(t)e kirjeldus**

Seost väljendavate looduslike tegurite kirjeldus

Kontrollitud päritolunimetusega „Côtes du Rhône“ hõlmatud viinamarjaistanduste põhjaosas asuv kontrollitud päritolunimetusega hõlmatud veinide „Côte Rôtie“ tootmispiirkond on ühtlasi sordi „Syrah N“ põhjapoolseim kasvatusala.

Rhône'i oru kontrollitud päritolunimetuste süsteemis kuulub kontrollitud päritolunimetus „Côte Rôtie“ veinirühma „Crus des Côtes du Rhône“.

Viinamarjaistandused asuvad umbes 40 kilomeetri kaugusel Lyonist lõunas piki Keskmassiivi idapiiri ning paiknevad Rhône'i paremkalda väga järskudel nõlvadel ulatudes kuni Vienne'i lõunapoolsete linnaosadeni. Muljetavaldaval maastikul leidub mitmesuguseid pinnavorme, mida inimesed on püüdnud vastavalt oma vajadustele ümber kujundanud.

Geograafiline piirkond asub Rhône'i departemangu kolme järgmise kommuuni territooriumil: Ampuis, Saint-Cyr-sur-Rhône et Tupin-Semons.

Orus nimega Côte Blonde ja selle lähikonnas on maatükkidel heleda värvusega pinnas, mis aluskihi erosiooni tõttu koosneb väga peenest ja ebastabiilsest saviliivast (*arzel*), ning istanduste jaoks on siin vaja rajada kivimüüre (*cheys*).

Orus nimega Côte Brune ja selle lähikonnas on maatükkidel samaväärne tumeda värvusega pinnas, mis on tänu suuremale savisisaldusele stabiilsem. Mäenõlvadele on seega rajatud kitsad terrassid (*chaillées*), mis moodustavad omalaadse trepistiku ning, kus viinapuud on istutatud suhteliselt tasasetele astmetele.

Kohalik nn Lyoni kliima on poolkontinentaalne, kuid piki Rhône'i orgu ulatub piirkonnani vähesel määral veel ka Vahemere mõju. Piirkonnas puhub sageli põhjatuul (*bise*). Viinamarjaistandused avanevad enamasti kagusse ning on suhteliselt kaitstud ja päikesele avatud

Seost väljendavate inimtegurite kirjeldus

Toote „Côte Rôtie" valmistamiseks kasutatavad viinamarjasordid kuuluvad tõenäoliselt Rhône'i oru vanimate viinamarjasortide hulka. On palju tõendeid nende kasvatamise kohta juba ammustel aegadel, eelkõige Saint-Roman-en-Gali ümbruses, mis asub päritolunimetusega „Côte Rôtie" hõlmatud piirkonnas ja on tuntud roomaaegsete villade varemetest leitud arvukate mosaiikide poolest.

Neil kujutatakse viinamarjade korjamist ja pressimist ning veininõu pitseerimist (Saint Germain-en-Laye'i muuseumis asuval III sajandi mosaiigil, mis on leitud Saint-Romain-en-Galist, on kujutatud põllutööde kalendrit). Tol ajal suleti veininõud vaiguga ning sellist veini tunti nime all *vinum picatum või Allobrogica*. (A. FERDIERE – Les campagnes en gaule romaine (Gallia roomaaegsed maakohad), lk 87, 2. köide).

Algselt oli viinamarjaistanduste areng selles piirkonnas tõenäoliselt seotud Rooma rahuga, sel perioodil said allobrogid, kes asusid Rhône paremkaldal praeguse Vienne linna vastas, Rooma kodakondsuse ja samuti õiguse viinapuid kasvatada. *Allobrogica* oli väga populaarne Antoninuse soost valitsejate ajal (II saj. pKr).

Samas oli keskajal neid Rhône'i oru veine keeruline Põhja-Prantsusmaale viia, sest Rhône'i jõel asuvad linnad (eelkõige Lyon ja Mâcon) nõudsid läbipääsu eest erakordselt kallist maksu. (R. DION – Histoire de la vigne et du vin en France (Prantsusmaa viinamarjakasvatuse ja veini ajalugu)).

Selle takistuse ületamiseks hakati XVII sajandil Rhône'i oru veinide Pariisi viimiseks kasutama Loire'i jõge. Condrieu linna juures on Rhône'i ja Loire'i jõgede vahe ainult ligikaudu 40 kilomeetrit, osa sellest vahemaast on läbitav Pilat' madala mäemassiivi kaudu. Põhjapool ühendavad Briare'i ja Loingi kanalid Loire'i ja Seine'i jõge, mis võimaldab jõuda Pariisini.

See on toote „Côte d'Ivoire'i" jaoks soodne periood, kuid alates XIX sajandist muutus olukord keerulisemaks. Esmalt hävis viinapuutäi leviku tõttu suur osa viinamarjaistandustest, olukorda on 1893. aastal kirjeldanud üks Rhône'i orgu külastanud Alsace'i elanik: „Varem kuulsust kogunud viinamarjaistandused on peaaegu hävitatud; Côte Rôtie, Ampuis' ja Condrieu nõlvadele on jäänud vaid mõned viinapuud (Jean Felbert, „Histoire d'une famille alsacienne" (Ühe Alsace'i perekonna lugu) – A. PICARD ja RAAN).

Esimene maailmasõda ja Rhône'i oru industrialiseerimine vähendasid oluliselt tööjõu kättesaadavust nendel järskude nõlvadel, kus masinate kasutamiseks või istanduste mehhaniseerimiseks oli vähe võimalusi.

Seega lõpetasid XX sajandil peaaegu kõik istandused oma tegevuse. Veini „Côte Rôtie" tootvas viinamarjaistanduste taassünd algas 1960. aastatel.

2010. aastaks olid viinapuud taas omal kohal ja hõivasid sama ala nagu enne viinapuutäide kriisi.

RORET entsüklopeedias (1921) on osutatud, et XX sajandi alguses hõlmas nimetus „Côte Rôtie" üksnes Ampuis' kommuuni (ja sel ajal Ampuis' alla kuulunud Verinay või Verenay kommuuni).

Nii Ampuis' kui ka Tupin-Semons'i kommuun kuulus algselt (alates 19. novembrist 1937) kontrollitud päritolunimetusega „Côtes du Rhône" hõlmatud geograafilisse piirkonda ning kontrollitud päritolunimetuse „Côte Rôtie" kasutamist neis kahes kommuunis tunnustati alles 18. oktoobri 1940. aasta dekreediga.

21. detsembril 1966 laiendati dekreedi muudatusega geograafilist piirkonda naaberüksusele Saint-Cyr-sur-le-Rhône'ile.

Enamasti kasvatatakse sortidesse „Syrah N" või „Sérine" („seriné") kuuluvaid viinapuid, viimati nimetatu on piirkonna jaoks sümboolse tähendusega viinamarjasort. Juba 1921. aasta RORET' entsüklopeedias on märgitud, et „Côte Rôtie' kuulsates viinamarjaistandustes domineerib ronk- või sametmustade marjadega sort „Seriné noir"". Lisaks on DNA testidega (JM. Boursicot - INRA de Montpellier) kindlaks tehtud, et viinamarjasort „Syrah N" on pärit Rhône'i piirkonnast ning aretatud sortidest „Mondeuse B" ja „Dureza N".

Naabruses asuvates ja kontrollitud päritolunimetusega „Condrieu" hõlmatud viinamarjaistandustes on kohalikku päritolu kinnitatud sordi „Viognier B" puhul, seega on arusaadav, et „Côte Rôtie" piirkonna viinamarjaistandustes on selle sordi kasvatamine olnud juba ammustest aegadest tavaks.

Nimetusega „Côte Rôtie" hõlmatud piirkonnas toodeti 17. sajandi alguses ja valgeid veine, kuid tootmine lõpetati peagi, võttes arvesse kontrollitud päritolunimetustega „Condrieu" ja „Château-Grillet" hõlmatud mainekaid veine tootvate te veinikeldrite lähedust.

Valgete veinide tootmisele viitab viinamarjasordi „Viognier B" ajalooline esinemine viinamarjaistandustes.

Piirkonna viinamarjaistanduste nime päritolu kohta on kõige levinum oletus, et see on seotud suviste, päikese poolt pruuniks põletatud nõlvade värviga.

Kõige vanem kirjalik tõend nimetuse „Côte Rôtie" kasutamise kohta pärineb 1698. aastast („A journey to Paris in the year 1698" või „Voyage de Lister"; 1873. aasta tõlge ja väljaanne).

Veini „Côte Rôtie" tootvate viinamarjaistanduste maine põhineb peamiselt kahest orust pärit veinide mainele. RORET' entsüklopeedias (1921) on Lyoni piirkonna kohta kirjutatud järgmist: „Kõige mainekamaid punaseid veine valmistatakse Ampuis' kommuunis, mis jaguneb kaheks tootmispiirkonnaks: Côte Brune ja Côte Blonde".

Louis Larmat' koostatud Prantsusmaa veiniatlases esitatud viinamarjaistanduste kaardil võib lisaks katastrisse kantud nimedele leida ka istandused nimega Côte Blonde ja Côte Brune ning neid eraldava Fontgent'i oja.

Üks paljudest legendidest nende kahe nimetuse päritolu kohta annab poeetilise selgituse. Väidetavalt andis nõlvadele sellised nimed üks Ampuis' senjöör oma kahe tütre auks, kellest üks oli blond ja teine brünett. Teaduslikum selgitus lähtub viinamarjaistanduste geoloogilise aluspinna omadustest.

Côte Blonde'i piirkonnas koosneb aluspinnas peamiselt gneissist. Kaljude murenemisel tekkisid heleda värvusega ränimullad, mis on tasandikule settinud lössi mõjul sageli taas lubjastunud.

Côte Blonde'i piirkonnas koosneb aluspinnas peamiselt vilgukivist, mille murenemisel tekkinud tumedas mullas on vähem räni, kuid rohkem savi ja rauda. Maatükid, kus kasvatatakse segamini sorte „Syrah N" ja „Viognier B", asuvad pigem Côte Blonde'i piirkonnas.

2009. aastal oli tootmisala ligikaudu 250 hektarit ning keskmine aastatoodang ligikaudu 10 000 hektoliitrit, mis jagunesid umbes saja tootja vahel, kellest ligikaudu 60 olid erakeldrid. Kontrollitud päritolunimetusega „Côte Rôtie" on hõlmatud ainult punased veinid.

Veinide tume, peaaegu must värvus, mis on iseloomulik sordile „Syrah N", omandab aja jooksul granaatpunase varjundi.

Kui segusse on lisatud sorti „Viognier B", on veini lõhn ühtaegu kompleksne ja elegantne mustade puuviljade ja vürtside ning mõnikord kannkese varjundiga.

Laagerdumisel lisandub lõhnale kergelt suitsuseid (röstitud leib, kohv, kakao jne) ning kuumutatud või suhkrustatud puuvilja noote.

Maitsele on iseloomulikud siidised tanniinid, millele lisandub tuntav ümarus, kui segule on tava kohaselt lisatud väheses koguses sorti „Viognier B". Et tanniinine maitse tunduks sametine, kasutatakse traditsioonilist veinivalmistamistava, mille käigus pannakse vaati terved kobarad, mis alla vajutatava kaanega kergelt kokku pressitakse. Rhône'i paremkalda mesokliima (nn Lyoni kliima), Rhône'i jõe oru väga järsud nõlvad ja metamorfset päritolu pinnas, mille harimisel on terrasside ja müüride hooldamiseks vaja pidevat inimsekkumist, loovad optimaalsed kasvamis- ja küpsemistingimused päritolunimetusega „Côte Rôtie" hõlmatud veinide olulisimale viinamarjasordile „Syrah N" ja sordile „Viognier B", et toota eripärast, robustset ja elegantset punast veini.

Need kaks sorti, mis kasvavad siin oma leviala piiril, suudavad saavutada kogu oma potentsiaali, sest taimed istutatakse hoolikalt valitud maatükkidele kõige päikeselisematel nõlvadel, mis on kaitstud külma tuule kahjuliku mõju eest.

Kohaliku viinamarjaistanduse toodang oli tuntud juba enne roomlaste saabumist ja nimetust „Côte rôtie“ kandes on istanduste maine olnud kõrge vähemalt alates 17. sajandist.

Sellised põlvest põlve edasi antud viljelustavad, nagu viinapuude vaiadega toestamine ning gneissist, vilgukivist või migmatiidist moodustunud õrna pinnase kaitsmine terrasside või kivimüüride rajamisega, on võimaldanud säilitada viinamarjaistandusele iidsetest aegadest iseloomuliku väljanägemise. Kirjeldatud tavad ja piirkonna pinnamood on aidanud viinamarjaistandustel omandada laialdast tuntust, mis põhineb eelkõige kohanime Côte Brune ja Côte Blonde kandvate veinide äratuntaval erinevusel ning on seotud kontrastsete mullastikutingimuste, veinivalmistamistavade ja veinide struktuuriga.

Kasutades jätkuvalt viinamarjade traditsioonilise käsitsi koristamise meetodit, kaitsevad „Côte Rôtie“ piirkonna veinitootjad mäenõlvadel asuva viinamarjakasvatusala eripära ja iseloomulikke omadusi.

„Côte Rôtie“ piirkond on tõenäoliselt oma nime saanud päikese käes põlenud nõlvade värvusest.

Lisaks paljudele kirjalikele allikatele, mis pärinevad sellistelt antiikautoritelt nagu meditsiiniteoste autor Celsus, loodusteadlane Plinius Vanem, ajaloolane Plutarchos, agronoom Columella ja luuletaja Martialis, kes kõik on maininud Allobrogicat (Vienne linna lähistel allobrogide maadel valmistatud veini), on üks vanimaid kirjutisi, milles osutatakse Ampuisi veinide mainele, pärit 1592. aastast, mil piirkonda külastasid Laurent de Maugiron ja Mayenne'i hertsog, kellele kohalikud elanikud pakkusid oma kuulsat veini (Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois, 1257–1767 (Perekond Maugironi ajalugu ja genealoogia, Vienne 1257–1767), H. de TERREBASSE Ed.1905).

Nimetusega „Côte Rôtie“ hõlmatud veinide suurepärane maine on kokku võetud Dauphiné provintsi loodusajaloo 1781. aasta väljaandes „Histoire naturelle de la province du Dauphinée“ (eessõna – 1. kd; FAUJAS de SAINT-FONDS): „Côte Rôtie (ja Hermitage'i) piirkonna veinidel on juba ammustest aegadest olnud hea maine, millele on aidanud kaasa viinamarjasortide valik, viinamarjaistanduste asukoht ja viljelustavad.

Kaugemal on samas teoses kaks selle veini mainet kiitvat lõiku, neist esimeses (1780. aasta veebruar) kinnitab Vienne asevalitseja, et vein on Vienne'i piirkonna parim ja võrreldav Prantsuse suurimate veinidega.

Maine on sageli lahutamatult seotud põhjapoolsete veinide „Crus des Côtes du Rhône septentrionales“ mainega, millest annab tunnistust viinamarjakasvatuse teooriat ja praktikat käsitlev traktaat („Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne“ (Traktaat viinamarjakasvatuse teooriast ja praktikast), 1. kd – Chaptal, Parmentier, Dussieux; 1801): „Hermitage'i, Côte Rôtie' ja Condrieu piirkonna kuulsaid veine toodetakse Rhône'i nõlvadel.“

Tuginedes veini kvaliteedile ja peenusele on selle maine pidevalt kasvanud, sellele aitab kaasa ka piirkonna pinnamood, suurepärased viinamarjaistandused, mille toodangut on alates 1940. aastast tunnustatud kontrollitud päritolunimetusega ja alates 1928. aastast korraldatav iga-aastane Ampuis' veiniturg, mis on veinile kogu riigis tuntust kogunud.

9. **Muud olulised tingimused (pakendamine, märgistamine, muud nõuded)**

Õigusraamistik

Riiklikud õigusaktid

Lisatingimuse liik

Määratletud geograafilises piirkonnas tootmisega seonduv erand

Tingimuse kirjeldus

Vahetus läheduses asuv piirkond, mille suhtes kohaldatakse erandit seoses viinamarjade pressimise ja veinide valmistamisega, koosneb ametliku geograafiaseadustiku 2023. aasta redaktsiooni põhjal järgmistest kommuunidest:

— Ardèche'i departemang: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Cornas, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Toulaud, Tournon-sur-Rhône, Vion;

— Drôme'i departemang: Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes pour le seul territoire de la commune de Mercurol, Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône, Tain-l'Hermitage;

— Isère'i departemang: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel, Vienne;

— Loire'i departemang: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf, Vérin;

— Rhône'i departemang: Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe, Saint-Romain-en-Gal.

Õigusraamistik

Riiklikud õigusaktid

Lisatingimuse liik

Märgistamisega seotud lisasätted

Tingimuse kirjeldus

a) Kontrollitud päritolunimetusega veinide märgistusel võib esitada väiksema geograafilise piirkonna nimetuse, kui kõnealune piirkond on

— kantud katastrisse;

— märgitud saagideklaratsioonile.

b) Kontrollitud päritolunimetusega veini märgistusel võib osutada suuremale geograafilisele piirkonnale „Cru des Côtes du Rhône" või „Vignobles de la Vallée du Rhône". Suurema geograafilise üksuse „Vignobles de la Vallée du Rhône" nimetuse kasutamise tingimused on täpsustatud asjaomaste kaitse- ja haldusasutuste vahel sõlmitud kokkuleppes. Märge peab olema ülejäänud kohustuslike märgetega samas nägemisväljas ning see peab olema trükitud sama graafilise kujuga ja sama värvi tähtedega nagu toote nimetus, kuid ei tohi olla suurem kui kaks kolmandikku nimetusest.

Link tootespetsifikaadile

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e